

ANALISIA

Ez deitu borroka sektorialak, oinarriak dira

Lander Arbelaitz Mitxelena

@larbelaitz

ARGAZKIA: BIZITZA DA HANDIENA

Nola borrokatu abiadura izugarrian eta inongo konplexurik gabe, Bruselatik hasi eta gure herrietaraino ezartzen ari diren politika neoliberalak? Nola geratu herritarren txirotzea, eskubideen etengabe murrizketak, gure bizitzaren espektakularizazioa? EAJk, PSOEek eta PPK, hemengo eta hango oligarkiarekin bat eginda, disidentzia politikoa inoiz baino kontrolatuago dutela irudikatzen duten egunotan, erronka handia dute egoerarekin ados ez dauden herritarrek. Nola gerarazi denaren gaintik pasatzen ari diren arrabola pisutsua?

Legeak, poliziak, epaileak, bankuak, he-dabide publiko eta pribatu nagusiak... boterearen tresna guztiak eskura dituenari aurre egitea ez da erraza. Isunek, kolpeek, estigmek, kartzelak beldurra sortzen dute, nola ez. Baina horren aurrean zer? Nola aldarrikatu errebeldia, nola biderkatu borrokarako grina hamarkada luzez sufrimenduak eta erreprezioak kolpatutako herri honetan? Nola ireki agertoki berriak Euskal Herriko politikagintzan?

Pistaren bat eman lezakete Urkullu lehendakariak *El Diario Vascon* orain bi urte egindako adierazpenek: "Ardurarik gabeko mugimendu sozialek Katalunia baldintzatzeak asaldaten nau".

Proiektuen konfrontazioa beharrezkoa dela erabaki dutenen artean, borroka molde ez-biolentoen inguruko esperimendua etengabea izaten ari

da. Izan atxiloten aurkako herri harrisiak, fabrika hutsen okupazioa, greba feministak, makro-proiektuen aurkako kanpaldiak, etxe kaleratzen aurkako mugimendu desobedienteak, informazio kanal propioen sustatzea, injustu gisa hartzen diren legeen urraketa kolektiboak, langile borroka praktikan jartzeak, pentsio duinen aldeko mobilizazio etengabeak, erabakitze eskubidearen aldeko giza kate jendetsuak... Kalea bizirik dago ikusi nahi duenarentzat.

Herri mugimenduek nola eman dezakete eraginkortasunean jauzi kualitatibo bat? Sistema kapitalista honetan ia denak etengabe logika bera elikatzen duen gisan, sistema neoliberalari aurre egiten ari den trintxera bakoitzak nola elika dezake elkar? Nola joan indarrak bateratzen, agendak partekatzen, kontrapuntuak eraikitzen? Nola ulertu feminismoa, euskaltzaletasuna, ekologismoa, langile borroka eta abar luze bat ez direla "borroka sektorialak" edo ertzak, baizik eta borroken artean hierarkizazioz onartu ezin duen proiektu komun baten oinarriak?

Orain gutxi norabide horretan egin nahi izan du ekarpena *Bizitza Da Handia* dinamikak, borroka sozialen astea aurrera eramanez. Dozenaka eta dozenaka eragile, bakoiza beretik, eredu hegemonikoari aurre kalean egiten aritu dira. Sindikatu eta herri mugimenduak elkarren ondoan, sinergiak sortzeko prest.

Izan ere, Marina Garcesek orain gutxi ARGIAN zioen gisan: "Borroka konkretu bakoitzean gutzia dago jokoan".

EKONOMIAREN TALAIAN

Hitz emandakoa konplitu dezatela

Juan Mari Arregi

Pedro Sánchez Espainiako Gobernuako presidente berriak bere ibilaldia hasi du Mariano Rajoyk ezarritako Estatuko Aurrekontu Orokorrekin lotuta. Uda ondorenean, baina, 2019koak aurkeztu beharko ditu. Horregatik, komeni da duela hilabete aurkeztu zituen plan alternatiboak gogoraraztea, gastu sozial eta zerga gehiagoko Estatua batean oinarrituak.

Gastu publikoa 8.000 milioi eurotan handituko dute egitura produktiboa modernizatu eta hazkunde ekonomikoaren etekinak hobeto banatzeko. Beste 5.500 milioi euro bideratu nahi dituzte krisiak eragindakoentzako. 2.400 milioi pobrezia borrokatzeko planerako eta 1.200 milioi epe luzean langabezian daudenak babesteko. Gastu sozialaren gehikuntza hori ordaintzeko, sozialisten plana zergak igotzea da, neurri berean. Multinazionaleri eragingo lieke gehien, Sozietateen Zerga igo eta 4.000 milioi euroekin. Bankuei ere zerga jarriko liekete eta horren bidez beste 1.000 milioi euro lortuko lituzkete pentsio publikoak ordaintzeko. Urtean 150.000 euro baino gehiago irabazten dutenek PFEZe an ere igoera nabaritu luke. Horrez gain, bikoiztutako egiturak ezabatuz eta hornigaiaren erosketetan hobekuntzak eginez 2.500 milioi euro aurreztuko lituzke gobernu berriak.

Beraz, konplitu dezatela orain hitz emandakoa. Espainiako presidente berriak ez du erraz izango. Ez soilik oposizio politikoa gaitik –batez ere mendu gosez dabilen PPren partetik–, enpresek, multinazionalak eta bankuek jadanik erreakzionatu dute. Ez dute erreforma laborala eta antzekoak bertan behera uzterik nahi, euren interesei onura besterik ez baitie ekarri. Ez dute zerga gehiago nahi. Zentsura mozioa babestu zuten alderdiek, salbuespenak salbuespen, seguru enik plan alternatibo horiek onartuko lituzkete. Baita, jakina, Espainiako Estatuko herritarren gehiengoak ere.